

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 017988 17 Uvp
Banjaluka, 17.04.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Zdravke Čučak, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi J.L. iz G., koga zastupa punomoćnik T.K., advokat iz T., (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od 27.11.2015. godine tuženog Ministarstva, u predmetu povećanja procenta vojnog invaliditeta, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 017988 16 U od 13.03.2017. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 17.04.2019. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužioca za naknadu troškova postupka.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba podnesena protiv uvodno označenog akta, kojim je tuženi odbio žalbu tužioca izjavljenu protiv rješenja Odjeljenja za boračko-invalidsku zaštitu Opštine L. broj ... od 05.08.2010. godine. Tim prvostepenim rješenjem odbijen je zahtjev tužioca za povećanje procenta utvrđenog vojnog invaliditeta.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio razlozima da je zakonito postupio tuženi kada je osporenim aktom ostavio na snazi rješenje prvostepenog organa od 05.08.2010. godine, kojim je odbijen zahtjev tužioca, priznatog RVI VII kategorije sa 50% invaliditeta, za utvrđivanje novog procenta vojnog invaliditeta, jer iz rezultata dokaznog postupka proizilazi da nisu ispunjeni uslovi za usvajanje zahtjeva tužioca kojeg je on podnio dana 28.06.2010. godine. Sud je naveo da je tužilac nesporno zahtjev podnio nakon proteka roka od pet godina od dana posljednje ocjene kojom mu je potvrđen procenat vojnog invaliditeta od 50% (to je 27.06.2005. godine), ali da su organi uprave pravilno utvrdili i valjano obrazložili da kod tužioca nije došlo do pogoršanja zdravstvenog stanja u vezi sa utvrđenim procentom invaliditeta, što se jedino u ovom postupku utvrđuje, a što nesporno proizilazi iz nalaza i mišljenja drugostepene ljekarske komisije broj ... od 15.10.2015. godine sa dopunom od 26.11.2015. godine na kome je tuženi s razlogom zasnovao svoju odluku. Ovo stoga što iz tog nalaza i mišljenja drugostepene ljekarske komisije koji se zasniva na ispravama spisa, proizilazi da je tužilac status RVI VII kategorije sa 50% invaliditeta stekao po osnovu ranjavanja u lijevi lakat i po osnovu oboljenja psorijaze, u vezi sa kojim oštećenjima organizma ne postoji medicinska dokumentacija koja bi ukazivala na pogoršanje zdravstvenog stanja, što su potvrdili rezultati neposrednog pregleda invalida kojeg je obavila drugostepena ljekarska komisija konstatujući da je kod tužioca prisutna ista ograničena pokretljivost lijevog lakta, dok se promjene u vidu kožnog oboljenja

psorijaze na dan pregleda ne uočavaju. Zaključno je sud dodao da tužilac uz tužbu nije dostavio medicinsku dokumentaciju kojom bi osporio ova utvrđenja tuženog, te da nalazi i mišljenja Službe za radiologiju i UZ dijagnostiku od 30.11.2016. godine i od 23.02.2017. godine samo potvrđuju postojanje stranog metalnog tijela u lijevom plućnom krilu, bez konstatacije bilo kakvih smetnji po tom osnovu, po kojem nikad nije ni bio cijenjen.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tužilac pobija njenu zakonitost zbog povreda pravila postupka koje su od uticaja na rješenje stvari i povrede zakona. U zahtjevu iznosi da je sud povrijedio pravila postupka kada je podržao zaključke tuženog i njegove drugostepene ljekarske komisije čiji nalaz i mišljenje nije zasnovan na ispravama spisa. Kao prvo, po stavu tužioca je sporno da li je on zadobio psorijazu u ratu kao direktnu posljedicu ranjavanja, ili kasnije, navodno 1998. godine kako to tvrdi komisija iznoseći zaključak suprotan nalazu i mišljenju iz 1995. godine, te medicinskoj dokumentaciji spisa iz koje se vidi da su kod tužioca 1996. godine uočene psorijatične promjene na koži. Podsjeća da je osporeni akt donesen u izvršenju presude broj ... od 28.09.2015. godine, ali da tuženi i drugostepena ljekarska komisija ponovo nisu utvrđivali da li je tužilac adekvatno liječen od posljedica ranjavanja, a vidi se da nije, jer mu je tek 2016. godine nalazom i mišljenjem Službe za radiologiju i UZ dijagnostiku utvrđeno da u predjelu ranjavanja ima metalno strano tijelo, pa ga je komisija trebala uputiti da uradi dodatne pretrage kako bi se utvrdilo da li taj geler ugrožava, ili može da ugrozi njegovo zdravstveno stanje. Dodaje da je dostavio i medicinsku dokumentaciju iz koje se vidi da je 2003. godine zaražen hepatitisom B, pa ga je komisija trebala uputiti na dodatne pretrage kako bi se utvrdilo kada je i kako došlo do te infekcije i kakve su njene posljedice na zdravstveno stanje tužioca. Kako se ovim bitnim okolnostima nije bavio tuženi, a što je podržao nižestepeni sud, predlaže da ovaj sud zahtjev uvaži i pobijanu presudu ukine te predmet vrati na ponovno odlučivanje, a postavi je i zahtjev za nadoknadom troškova ovog postupka koji se odnose na sastav zahtjeva od strane advokata u iznosu od 1.125,00 KM, sa troškovima takse na zahtjev u iznosu od 200,00 KM.

Tuženi u odgovoru na zahtjev ističe da su svi navodi iz zahtjeva već ocijenjeni u toku upravnog postupka, kao i od strane nižestepenog suda u pokrenutom upravnom sporu, zbog čega ostaje kod razloga iz osporenog akta i predlaže da ovaj sud zahtjev odbije kao neosnovan.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu i odgovor na zahtjev, shodno odredbi člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), kao i cjelokupne spise upravnog spora i predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba podnesena protiv osporenog akta tuženog od 27.11.2015. godine, uz iznošenje valjanih i argumentovanih razloga od strane nižestepenog suda koje tužilac nije doveo u sumnju navodima zahtjeva.

Od značaja za predmetni upravni postupak i upravni spor jesu okolnosti da tužilac ima utvrđen status RVI VII kategorije sa 50% invaliditeta koji mu je nesporno priznat prvostepenim rješenjem od 06.07.2009. godine, a koji status je ostvario po osnovu ranjavanja u lijevi lakat i oboljenja psorijaze. Konkretno, posljednjim nalazom i mišljenjem ljekarske komisije broj ... od 27.06.2005. godine cijenjen je za ograničenu pokretljivost lijevog lakta po tački T-45 Liste procenata vojnog invaliditeta („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 22/93 - u daljem tekstu: Lista) i analogijom za oboljenje psorijazu po tački T-301 Liste, te je dana 28.06.2010. godine podnio zahtjev za utvrđivanje novog procenta invaliditeta. Dalje je od značaja okolnost da su prvostepena ljekarska komisija u nalazu i mišljenju broj ... od 19.07.2010. godine, kao i

drugostepena ljekarska komisija u nalazu i mišljenju broj ... od 15.10.2015. godine sa dopunom od 26.11.2015. godine, utvrdili i obrazložili da kod tužioca, shodno priloženoj medicinskoj dokumentaciji i rezultatima neposrednog pregleda, nema osnova za utvrđivanje novog (većeg) procenta vojnog invaliditeta, jer kod njega nije došlo do pogoršanja zdravstvenog stanja u vezi sa utvrđenim stepenom vojnog invaliditeta, tačnije u vezi sa ograničenom pokretljivošću lijevog lakta i psorijazom, što je pravilno zaključio nižestepeni sud.

U tom pravcu treba podsjetiti da je odredbom člana 99. stav 1. Zakona o pravima boraca, vojnih invalida i porodica poginulih boraca Odbrambeno-otadžbinskog rata Republike Srpske-Prečišćeni tekst („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 55/07, 59/08 i 118/09), koji je bio na snazi u vrijeme podnošenja zahtjeva tužioca, propisano da ako kod vojnog invalida dođe do pogoršanja stanja u vezi sa utvrđenim stepenom vojnog invaliditeta, on može podnijeti zahtjev za utvrđivanje novog stepena tog invaliditeta, ali ne prije isteka pet godina od dana konačne ocjene ljekarske komisije kojom mu je utvrđen ili potvrđen postojeći stepen invaliditeta, iz čega je jasno koje se okolnosti utvrđuju u upravnom postupku ove vrste, što je pravilno obrazložio nižestepeni sud.

Tužilac uz zahtjev, te dalje uz tužbu nije dostavio medicinsku dokumentaciju koja bi ukazivala na pogoršanje zdravstvenog stanja po osnovu pomenutih oštećenja organizma, zbog čega je neosnovano njegovo insistiranje na tome da mu je psorijaza dijagnostifikovana 1995. odnosno 1996. godine, jer drugostepena ljekarska komisija i tuženi konačno nisu osporili postojanje ovog oboljenja po kojem ranije jeste cijenjen, nego su samo utvrdili da nema pogoršanja tog oboljenja. U tom smislu je neosnovano i pozivanje tužioca na nalaze i mišljenja Službe za radiologiju i UZ dijagnostiku iz 2016. i 2017. godine kojim mu je utvrđeno postojanje stranog metalnog tijela u predjelu ranjavanja, jer ne postoje medicinski dokazi da ono uzrokuje smetnje, niti je tuženi dužan utvrđivati da li će u budućnosti biti smetnji zbog tog gelera, kao što je neosnovano pozivanje tužioca na nalaz i mišljenje Klinike za infektivne bolesti iz 2003. godine kada mu je dijagnostifikovan hepatitis B, jer po ovom osnovu nikada nije cijenjen, a nesporno se radi o oboljenju zadobijenom nekoliko godina nakon rata i ranjavanja u vršenju vojne dužnosti.

Kod ovakvog stanja stvari, ovaj sud nalazi da pobijanom presudom nisu ostvareni razlozi nezakonitosti iz člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca odbija kao neosnovan, na osnovu odredbe člana 40. stav 1. istog zakona.

Obzirom da je zahtjev za vanredno preispitivanje odbijen, tužilac nema pravo na naknadu troškova ovog postupka, pa se stavom 2. izreke ove presude zahtjev za nadoknadu istih odbija kao neosnovan, na osnovu odredbe člana 49. i 49a. ZUS.

Zapisničar
Zdravka Čučak

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarne
Amila Podrašćić